

искусенъ (опытенъ) и поучителенъ, нъ и съ животъ-тъ си да бжде добродѣтеленъ и святъ; защото не стига словесныи овци да ги поучява само съ слово, нъ и съ примѣръ-тъ на добрия животъ по Бога. Святый Апостолъ Павелъ, когато заповѣдваше на ученикътъ си Тимотеа, за да бжде примѣръ на вѣрныи, и показваше имъ правыи, съ които да бжде примѣръ, въ началото живота, съ словото животъ-тъ :

„Бжди, рече, примѣръ на вѣрныи съ словото, съ житието, и проч. Защото съ словото заедно трѣбва да бжде и животъ-тъ, та пастырскыйтъ животъ да ся съгласува съ поучителныи думи, които излизать изъ устаи му, да бы пастырьтъ самъ това правилъ, на което другыи поучява, за да не бы ся изобличи отъ Апостола, който дума : „Ты прочее, който научявашъ другыго, себе си ли неможешъ да научишъ?“ (Рим. 2, ст. 21.) Може ли той да научи другыи да правять добры дѣла, когато самъ прави злы дѣла? Ще може ли да управи нѣкого добръ въ царство небесно